

دەشتی ناوبانگی

محمد عبد الجبار سالهیی

شتیکی زۆر سەزو چاوەری نەکراو لە
 رۆشنیرو هونەرمەندە هونەر دوستانێ جیهان کە
 ناوی وینە کیشی هۆلەندی «قینسینت فان گوخ» یان
 نەبیسین و هیچی لە بارهوه نەزانن ؟

دەشتی ناوبانگی هونەرمەند « فان گوخ » وەکو
 ئەفسانەبەکی هونەری هاوچەرخ و هونەرمەندی
 رەسەن ناخۆشی ژبانی کورتی و ئەو کۆمەڵە نامانە بیت
 کە بۆ « تیۆ » ی برا بچوکی رەوانە دەکرد ، کە خۆیان
 لە پینج سەد نامە بەک دەدەن . چونکە جگە لە
 وینە کیشیکی بەسەنقە نوسەریکی زۆر بە تواناو
 کارامە بوو . نامەکانی بە گشتی خەزینەبەکن لە هەستی
 بەرزى مرۆفایەتی و بیری جوانو بە نرخ . ئەمانەو جگە
 لە تابلۆ نایابەکانی کە پێگەبەکی زۆر مرۆفایەتین لە
 دەربرین « التعبیر » و بەکار هێنانی بۆیەو بەرەمووچە .
 هونەرمەند « فان گوخ » لە سالی ۱۸۳۵ لە گوندی
 « کرۆت زۆندەرت » ی کەم ماله لە وولاتی هۆلەندە . .
 و ولاتی « فریمیر » و «رامبرانت» لە باوکیکی قەشەى
 پرۆتستانی و دایکیکی خانەدانی ژیر هاتۆتە پووی
 جیهان وە . « گوخ » هەر لە منداڵی بەو هۆبانی
 دەورۆپشتی و سروشتی گوندەکەى سەرنجی
 یاده کیشاو لە دوورەوه دەبروانیە ژبانی دانیشتوانی
 گوندەکەى ، هەمیشە حمزی بەتەنیاى و گوێشەگیرى
 بوو بەدەگەمن هاوبەشى ژبانی رۆژانەى خەلمکی دەکرد
 وەباخود لەگەڵ تیلۆر «تیۆ» ی برا بچووی هەلەدەستاو .
 باسی کەساسی و ئازارو ئەشکەنجەکانی خۆى بسۆ
 دەکردو ئاواتەکانی خۆى بۆ دەووت . « فان گوخ »
 باش خۆیندینکی کورت لە سالی ۱۸۶۹ لە تەمەنسى

شازدە سالیدا چووە شارى « لاهای » بۆ کارکردن لە
 کۆگابەکی بازرگانی تاییەت بە فرۆشتنی تابلۆو
 پاشماوهی هونەری . پاشان بۆ لاقەکانی هەمان کۆگا
 نێردرا بۆ شارى برۆکسۆل و لەندەن . لە سایەى ئەم
 کارانەدا « گوخ » وەک هەلیکی رەخساو بە پەرۆشمو
 کتیبە هونەری یەکانی دەخواستەو دە خۆیندەسۆه
 میشکی خۆى پین زاخاو دەدا . زۆر جارپش هامو
 شۆى پێشانگاو مۆزەخانەکانی دەکردو ساتو دووسات
 لە تابلۆکانی « رامبرانت » و « فرانسوا میللیه » ورد
 دەبوو وەو دیکەتی دەدان ، وەلە دوايشدا هەر بە
 مامۆستاو رابەری راستەقینەى خۆى دادەنان .

« فان گوخ » پاش وازهینانی لە پێشەى مامۆستاى و
 وانە ووتنەوه لە شارى « رامسکیت » ی ئینگلیزى
 بریارى دا بێتتە قەشەو رۆى باوکسى بگریستو
 هەزارەکان بلۆوینتتەوه و ئارامى و دلنیاى یان پین
 بپهخشیت کە ئەو هەش ئاواتى کۆنو هەمیشەى
 خیزانەکەى بوو چونکە لەو سەردەمەدا هەستى ئابینى
 زۆر بلۆویبوو و تەشەنەى سەند بوو . پەنگە هۆى
 ئەو هەش هەزارى بارو زرووفى ئابوورى ئەو ناوچانە
 بیت کە تێى دا قەشمو وەغز دادەر بوو . هەر وەکو لە
 شارى بۆریناجى بەلجییکى لە نیتوان کریکارانسى
 ژیر زهوی ئەو شارە دەبینن وەک ئابین پەرورەتیکو
 خاوەن و پێژدانیک بە هانای ئەوانەوه هاتوو بە دەمى
 برسۆ لاکەو تەکانیانموه چووو موچەو کەل و
 پەلەکانى بۆ تەرخان کردوون . هەر لەبەر ئەم هۆبانەش
 بوو لە پایەکەى خۆى دەرکرا بەو بیانوهى کە ئابینى
 مەسیحى ئابینى بێ گەردە دەبیت پایوى پاکو پۆشته
 هاتوو چۆى کلێساو جیکە ئابینە پیرۆزەکانى بکات نەک
 ئەو رووتەلانە چونکە شایستەى ئەو هەن . لەدوايشدا
 « گوخ » ژبانی برسپەکانى ئەو شارە لە تابلۆى
 « بیره وەرپەکانى باشوور » وەکو بابەتیکى رەسەن لە
 بۆیەى تەلخو تاریک دەربرى .

« لەگەڵ ئەو هەشدا توانای هیچ شتیکم نەبە
 هەست بە بوونى خۆم دەکەم و ئەتوانم بپه مرۆفیکى
 دى کە . . . بەلام چۆن وە بۆکین ئەتوانم بەسوود بپو
 خزمەت بکەم » « فان گوخ » زۆر کات ئەم رستانەى
 دووبارە دەکردموه و باسى پین تواناى و سەرنه کەوتووی
 خۆى دەکرد . لەبەرئەوهى هەرچى کارتیکو ئیشیکى
 دەکرد رەزامەندى خۆى تیا بەدى نەدەکرد . زۆرەى
 ئەم هۆبانەو گەلیکی ناراستەو خۆى تریش هاندەرى
 راستەقینەو تەراوتى « گوخ » بوون بۆ ریوون کردنەوه

هونەری وێنەکیشان لە تەمەنی بیست و حەوت ساڵیدا، بە مەبەستی توانەوهو ئاگادار بوون لە ژبانی خەلک و هاوبەشی کردنی ئازارەکانیان لە ڕۆژی هونەرەوه نەک نایین . وه هەروەها دەربڕینی بێرە حەشار دراوه کانی مێشکی و حەسانەوهی دەروونی خۆی . جا هەر بۆبەش تابلۆکانی وهکو ئاتنەیهک دەخستە کار بۆ ڕەنگ دانەوهی ژبانی راستەقینەیی پر لـ ئەشکەنجـ و مەینەتی هەزارەکان . هەر وهکو دەبینین خۆی لە دووانامەیدا دەلێت : « تابلۆکانم بەر هەمی قوربانی دانن لە ژبانداندا چونکە نیوهی ئەقلم بۆ سەرف کردوون . » بەراستی وێنەکیشان تەنها پێشەیهک بوو بۆ « گوخ » که تیابدا تامەرزۆیی خۆی پێ دەردەکردو و بژدانی خۆی پێ دەحەساندەوهو مایه دگنیاپی و چێژ لێ وەرگرنتی بوو . بەراوەبەکی وا له بهیانی زوووه تاكو نیوه شوو وێنەیی جوتیارو دار پرو شووانەکانی گوندەکەیی دەکرد پاشانیس دەبگوا ستنهوه سەر تابلۆ تەنانەت لەمۆزۆیکدا زیاد له تابلۆیهک کاری دەکرد وهکو تابلۆی (جۆلا) و (جوتیارو کیلەگەکەیی) و (دەغلی گەنم) و گەلیکی تریش لەو بابەتانه . تابلۆی « پەتاتە خۆرەکان » بە بەکیک له جوانترین و ناو بانگترین بەر هەمە هونەرپەکانی دادەنرێت که تیابدا خێرائیکی جوتیار دەستیان ناوخته خوانی پەتاتەوهو بەری مانلوو بوونو ئارەق ڕشتنی خۆیان له پەتاتە دەخۆن که بەرپێگەبەکی زۆر سەر بەرزانه به دەستیان هیناوه هەروەک « گوخ » خۆی دەبگوت . ماوه ژبانی هونەرماند لەفەرەنسادا که دوو سال بوو « ۱۸۸۶ - ۱۸۸۸ » بەگرنگترین قۆناغی ژبانی هونەریی دادەنرێت که تیابدا زرنگی و بلیمەتیهکەیی نشوونمەیی کردو پەرهی سەندو یوو بە پرووی قوتابخانەیی کارتیگراوی « التائیریه ، الانطباعیه ، اکسپرشنزم » بووهو پێ سێ و دوو لەگەڵ هونەر مەندانی ئەو قوتابخالەبە ڕیکەوت . له پیشاندا بەرپێبازیکی زۆر هەلجوانه و دواکەوتوویی لەژێر کاریگەری قوتابخانەیی هۆلەندی و هونەرمانسی پێشووی هۆلەندە کاری دەکرد به پێچەوانەیی ئەم قۆناغە که بە وشکی هێمن دەناسرێت ئەمەش لە کاریگەری هونەرماندە ڕۆشنیرو قوتابخانە جۆراو جۆره هونەرپەکانی فەرەنسی دەزانرێت . هەروەها نەخسرو نیگاری ژاپۆنیەکانیش جۆره لایەنگریهک و ڕیپازیکی هونەریی له بیری کۆمەلایەتی و دۆزبنهوهی بۆبەشی تەنک و کال پێ بەخشی .

« گوخ » تەنانەت پاش دوور کهوتنەوهش لـ هۆلەندە برسێهەکانی وولاتهکەیی لهیاد نەدەکرد وهیچ کاتیکیش بەپهرووی ڕیپازی ئەکادیمیایی نەدەکردو هەتا مردیش به « ئینستیتی هۆلەندی » مایهوهو کاریگەری سڕوشتی هۆلەندی و کهلهپووری نەتەوابەتی زۆر بەی تابلۆکانی گرتۆتەوه . هونەرماند « فان گوخ » بۆ بابەتەکانسی پێ پەروا له ڕەنگە تیزهکان دەگەرا به تاییهتی ڕەنگی زەردو شین لهبەر ئەوه زۆر جار وێنەیی گۆلە بەرۆزەیی دەکیشا یاخود به شتیهی هیل هیل له دەمو چاوی مۆدیلهکانی دا به کاری دەهینا که ئەمەشی هەلچووی و بلۆی و لیک بچراوی دەروونی خۆیمان بۆ یوون دەکاتەوه ، یان هەروەک خۆی دەبگوت « زۆر بەی پەتاتە خواردن ئەو ڕەنگە زەغفەرانیهیی به دەم چاوی هەزارەکان بەخشیوه نەک من » . دەبین ئەوه بزانی که تیشکی بەتینی ڕۆژ تەنها هیسوی هونەرماند بوو چونکە هەردەم دوباتسی دەکردهوهو دەبگوت « من عەودالی تیشکی خۆرێکم که هەموو بەشیک له گیانم بسوتینیت تەنها ئارەزووی وێنە کیشانم نەبیت » . بۆ ئەم مەبەستە له سالی ۱۸۸۸ دا لەسەر ڕیئەنمای هونەرماند « تۆلۆز لۆتريك » ی هاوریی خۆی گەیانده شاری (ئارل) که دەکەوتنە باشووری فەرەنسە لەسەر کهناری دەریای سېی ناوهراس . گوخ گەشه هونەری بهکەیی لـ شاری (ئارل) کۆتایی پێ هاتو تەواو بوو له هونەرماندیککی سەرەتاییوه توانسی بگاتە لوتکە . نیتز پەره موجهەکانی به ئارەزووی خۆی هەلده سوپان بە ناسانی کاری پێ دەکردن بهبسی هېچ ئالۆزیهک و هەستاتیک ، له چەند ساتیکی کهمدا تابلۆیهکی به پێزی دەهینابە کایهوه (رۆلانسی پۆستهچی) و (چاپخانەیهک له شەودا) و (ئافره تپیک له ئارل) و چەند دانەبەکی تریش له تابلۆ نایابەکانی ئەم شارەن .

« تابلۆکانم دەنگی هاواریکی ناسۆری بهو له ناخی دەروونمەوه دەردەچیت » بەم ڕسته کورت و پر مانایه هونەرماند « فان گوخ » وهسفی بابەتی تابلۆکانسی دەداتەوهو بۆمانی دەردەخات تاچ مەودایهک لـ دەربڕینی مرقابەتی بۆ بزواندنی سۆزو و بژدانسی تەماشاکەران سەرکەوتوو بوو چون ژبانیکی ترازیدیایی له چوار چیهوی تابلۆیهکدا پیشان داوهو دەری بریوه . نیتز له لای خۆمانهوه دەتوانین ئەم

بابه تانه به شۆرشىك و خاوه نه كهى به شۆرشگىرئىك
 بدهينه قه لىم چونكه ره سم كردنى ئه و جۆره بابه تانه
 شووره بى و ئابروو چونكى بى و ئينه بوو له لای
 هونه رمه نده كلاسىكى به كان .

هونه رمه نده « فان گوخ » هه مېشه به به كىك له رابهره
 مامۆستاكانى قوتابخانهى ده ربرىن « التمبريه »
 له هونه رى تازه دا هه ر چه نده هه ندىك له ره خه گرانى
 هونه رى سهر بېچى ئه م قسه به ده كه ن به لام ئه وه
 راستى به كه و ناتوانى پى شىك بكرىت كه تاقه
 و ئينه كىشىكه دېمه نه كانى ژبانى به جوانترىن مانسای
 كومه لا به تى و مرۆفابه تى ده ر برى وه گىانئىكى زىندووى
 خستۆته به رى بابته كانى وه . به جۆره هه ستىكى وا
 و ئينهى جووتى پىلاو ده كىشىت كه هه ر ده لىتت دوو
 هاورى ئى گىانى به گىانى به كترن ، يان ئه و گوله گه نم و
 دارسنه و به رانهى كه له سه ر تابلۆكانى ده شتىنه وه و
 به م لا و ئه ولادا دىن . بۆ نمونه پى به كانى (كورسى) به
 به ناوبانگه كهى ده توانىن به نوو پى وه ستاوى مرۆفى
 بى ئينه پىش چا و . ئه گه ر به م جۆره بچینه خه ياله وه و
 پارچهى نىو تابلۆكانى بشو بى ئىن ره نگه به تاته كانى به
 به چكه پشيله و قه دى داره كان به پاكسى مرۆفو
 به نجه رهى ماله كانى به چا و لىك بۆه ننه وه . ئه مانه
 هېچى شتىكى گالته بابته و كارىكاتىر نىن به لكو هه ر
 به كىكان به شىكن له نه فسبه تى « گوخ » خۆى كه
 به چرى به كى زۆر خۆيان ده نو ئىن . ئه م چىرى و
 ئاۆزى به له هه ستى قولى و سۆزى به تىنو كه سابه تى
 شكواوى وه كو خۆى هه ستى ده كرد - ده دو ئىن ،
 تابلۆكانى سالانى دوا بى ژبانى راستى ئه م قسانه مان
 ده سه لى ئىن ، چونكه به جۆره تىژى و گه رمى به ك
 ده رده كه ون به تابه تى دارو ده مه نه كانى كه هه ر ده لى
 ده سو تىن و گرى بلىسه بان به ئاسماندا ده چىت . به گشتى
 ده سال ماوه به كى زۆر كورته بۆ به ره م هى ئانى ئه و
 تابلۆ به پىزانه كه شان له شانى شاكاره مه زنه كانى
 مۆزوى هونه رمه نده بۆ پىاوىكى سه ره تابه تى وه
 «گوخ» . هه رچه نده به لىهاتووى و زرنكى خۆى
 هونه ره كهى له چرۆبه كى سىس و لاوازه وه گه يانسه
 گولئىكى گمش له سابه تى كىشه و زۆرانبا زى به كى
 بى شوومار و درىژ له گه ل سه ركه وتن و كه لوتكه وه كو
 ده بى نىن توانى سه ركه وتن و زال بوونى خۆى به
 هه موو جىهان رابگه به نىت به رامبه ر به قوربانى دان و
 نشوسته بى زۆر له ژباندا . «گوخ» هه روه كو زانىمان

له ميانه تى ته مه نى كورتنى دا گه لئىك ناخۆشى و برسىتى و
 كاره ساتى جه رگ برى بى نىوه و چه نده جار به
 برسىتى و گىرفان به تالى هه لى كردوه به چه شنئىكى وا
 له به ر نه بوونى كه وچك به فلچه كانى نانى ده خوارد .

سه ر بارى هه موو ئه مانه نه خۆشى «فى» كه
 كردبو به جى گومانى هاورى ئىكانى و هه مېشه چاوه رى
 هه لچونئىكى ترسناكى لى ده كرا . چونكه جارئىكان
 گه يانديه ئه وهى تاكىك له گوئىچكهى خۆى بىرىت و
 بىكانه خه لائى ژنىك له قارغه شقارته به كماله له جىانى
 قه رزئىكى كۆن به هىواى چاك بونه وه و رزگار بوون له و
 ده رده پىسه دوستى جار چه ته نه خۆشخانهى مئىشك
 «الاعصاب» و چه نده مانگ تىاى ماوه ته وه . دوا
 ده رچوونى له نه خۆشخانهى مئىشك وه كو جارانسى
 پىشو و ئاسابى نه بوو به لكو به جۆر هه ستىكى تارىك
 بىنانه و لىلا بى سه رچاوه وه ده رچوو . به و بروابهى
 كه كولىكى گرانى سه ر شانى كومه له كه به تى به تابه تى
 «تئوى» براى چونكه ژبانى رۆزانهى بۆ دا بىن كردبوو
 وه مۆچهى بۆ برىبه وه . ده شىت خۆكوشتن باشترىن
 رىگه بىت - وه كو گوخ خۆى بۆى ده چوو - بۆ رزگار
 بوون له و ژبانه چه په له و كو تابه تى به نىتت به
 تاقى كردنه وه سه ر نه كه و توه كهى وه كو خۆى ده بگوت .
 ئىتر بۆ دوا جار له بىست و پىنجى ته مموزى سالى
 ۱۸۹۰ له سه ر گر دىك تابلۆى « قه له ره شو و ده غلى
 گه نم » ده كىشىت ، دياره ئه و بالنده به شووم و
 نه گه تانه له خۆشى كو تابه تى هاتنى ژبانى «گوخ»
 ده قىرئىن و ئاسمانى تابلۆ تارىك و ته لخه كهى لى
 ده گرن . به كسه ر پاش كو تابه تى هاتنى تابلۆكه به دوو
 گواله خۆى پىكاو له ۲۲ ته مموزى سالى ۱۸۹۰
 له ته مه نى سى و حه وت سالىدا له باوه شى تئوى براى و
 نىوان تابلۆ هاورى ئىكانى پالى سپارد ئه و گىان و دلهى
 كه له ژبانىدا له لای هه ژاره كان بو نه ك خۆى

سه رچاوه كان

- (۱) حول فن الحديث . نوسين جورج فلانجان .
- (۲) حياة فان كوخ (دووبه رگ نوسىنى ارفنج ستول
- (۳) من رواد الفن الحديث . نوسىنى د. نعيم عطيه